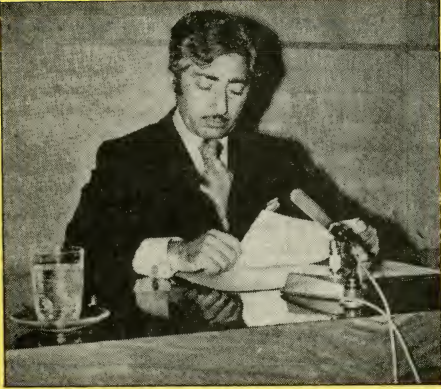


بِغَام



محمد موسیٰ شفیق

سرریزہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

بیت

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرریہ : الحاج ننگیاک



دکتاب نمبر : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہذیر
خپرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمونیکال دثوریماشت

دفرہنگ جہادپستی اوبانکی پتہ

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانکی : جیب بانک 3014

میو مندوی برانچ

پشاور پاکستان



پیغام اوشفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ورخطا لریب توب
دوخت یو رنگین سوغات دی او ددوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثیرت

اوخاطري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د
هنه مهال سره په یې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر دوسته
د سترو دولتي پوستونو له شا دهغني ارمان کړی او ویلی دي: «... که

زړه د دې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هریرکال نه په هماغه تنگ،
تربیا وپو تیاره و ارا العلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن وارخطا ولا لهانده زلي دیو شاعر، ادیب او -
لیکوال په صفت دومره نه پښني - دهغه وذرت او صدارت او په
مجسمع کې سیاست ددوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه
کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پلر، کسان خبر تیارې په
افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لومړ

اجتماعي اداري موقف ته رهندي دی هغوی بیاخیل فن او هنر ته داسې
دمه وکړی چې بیا یې ځکه څوک ځانگړی اثر لری او حال یې گوري -
دا کومان هم نشی کولی چې دادی د پروڼ هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې اثر مطالعه کوي .

من هم زهروږ د جهاد مشران چې پخول لیکوال هم و وینوال هم او -
صهافیان هم هغه د پروڼ لیکوال نه بس پینی کوم چې په شریعات - عرفان -
قضا ادب - کهلیخ - پیام حق وړانگه او ... څپرونو کې لیده کېدل .

دلته د مسخوم ماستر فضل کړیم د لیکوال مرثی « لیکنه سړی ته
د کا نې کرښه و بس پینی او زه خپله چې مرحوم شفیق څوپه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم د وروپي د وږس او صدراعظم په نامه نه
پېژم، ځکه د ده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته . نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کپړي خو « پیغام » او « عقربان » به یې تر قیامته ژوندی وي او همدغه
ورد دوی نور لیکني او شعر ونه هم .

د شفیق پیغام چې څوپه د پروڼ ځوانانو ته دبیداری د جرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او نن زلمي هم ورته اړدی
اوسم ورو دغه پیغام دغه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی .
دا پیغام د پروڼ له پارو هم و د نن هم دی او سبا هم دغه پیغام تېر څو تنو
سترگو ته دروي او نزاره یادونه راسپړی له نن هم خبری کوی او د
راتلونکی بڼه هم بسپي .

شفيق پوڇڻ خياله ليکي:

«زما نوم محمد موسى شفيق دي پلاري مولوي محمد ابراهيم
کاموي نومبري. زمين کورن. دنکرهار ولايت دکامی په سيمه کي
اوسېږي او يوازې د علمي تاريخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کي چېرته چې زما پلار دېر موند کړاوه
د ۱۳۰۸ هـ ش کال د جونز په پنځمه زېږېدلی يم.

زما رسمي تحصيلات په ابتدايي مرحله کي دکامی او کابل په مکتبونو کي
بڼه نيولی بيا وروسته د پلار په اراده او امر دنکرهار ولايت د نجم المدارس
په مدرسه کي شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسي ته راغلم چېرته مي چې دولسم صنف خلاص کړ او مولوي تړي لودلم،
دمدرسي وروسته په شاهي دارالتحريرو کي مقرر شوم او بيا وروسته
د پوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصيل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصيل د ختم نه وروسته امريکي ته ولاړم.

زما د تحصيل درجه داده:

دېکلوړيا معادله شهادتنامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دليسانس

شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ عدلی چارو کی دماستری شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ مقایسوی حقوق کی دماستری شهادتنامہ لہ امریکی شخہ۔ دموڈز بہ ہی پارسی او پلاڑی پسنتر دہ او ما ویرم عربی او انگلیسی

ہم لوستلی دی

زما پہ تربیہ کی لومری مؤثر شخص زما پلاڑی دھنہ ڈر و مشبو افکار و ما کی تاثیر کریدی او جینی ہنہ نظریات پی ہم پہ ما تحصیل شوی چي دخپلی زما پی دپارہ ہنہ تہ مفید بنکارہ کیدل مگر اوس دیں منفی - جہیان شکل لری۔ زما پلاڑ دھنہ او بڑ او حساس ماسریت لہ کبلہ چي د افغانستان پہ اوسخی او پخوانی دورو کی پی سرتہ رسرئی د افغانستان پہ تاریخ کی دیر معین ذہنیت نہایت کینگی کوی ، زہ پہ خپلہ پہ خپل خاں کی دھنہ د مشبو او کتود و نظریات تاثیرات گودم ، دھنہ نہ وروستہ پہ اجتماعی شروند کی دپسنتر جینو ز میا لیا دیا نو زما پہ تربیہ کی برخہ اخیستی دہ او پہ دارالعلوم کی دمولانا غلام نبی کاموی اثر زما پہ فکر بانڈی د - مخصوصی یادونی و دردی .

پہ مصر کی ہی د بناغلی و دوی ، نہ ہم دپرو مستقیمہ استفا دہ و کبر او قاهرہ ثقافتی محیط درسی تحصیل نہ علاوہ زما د فکر پہ وسعت بانڈی زیات تاثیر و کبر ، دامر کی سفر او قامت د غربی ژوندانہ د طرز سر آشنا کریم او بالاخرہ ددی مختلف مؤثراتو د تفاعل پہ نتیجہ کی ماسرہ ہم یو شہر ثابت نظریات د ژوندانہ پہ باب کی پیدا شول چي زہ و تہ خپلہ لارہ ولیم او ہر دوستان لرم چي موافقہ و سرہ نلری .

زما فعالیت د حقوق و قوانینو پہ ساحہ کی دی وظیفہ پی عدلی

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیر په اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللي حقوقو او مقایسوي حقوقو د تدریس
د ی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله یې پخوا شعروم وایه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *
شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله یې پخوا هم
شعروایه او اوس هم راباندې کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وایه چې
مرحوم شفیق درې او پښتو ادب ته د روند، مثالي او بنسټیز کار کوي دوی
دلته یې کیسې لیکلو لارې په غځینه کړې او نویز لیکواله پاره یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پورې ځنډلوی دی دوی معیاري افسانې ولیکلی د فن
په لحاظ په تړل پوره او د چاپیریال د مسلطو شرایطو او بشپړ اغورگړی او د تېلوی
د نیمگړتیاو د سمون په لار کې د زړه کړې وړو .

هغه وخت چې افسانې لا د هېواد په خپرونو کې غرونې نه وې کړې.
په دې ډول شفیق په پښتو ادب کې دلته یې کیسې او انقلابي شعرو کاروان
جړیس وغځاوه او په پوره ډاډه سم ویلای شو چې که مرحوم شفیق
سیاست او داري بوختید نه و نه وې مصروف کړې فن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوچ موج او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او نبوغ له مخې داسې هر اړخیز کار کړې
و چې د تخلیق او تحقیق په ډول وړو ټوکونو کې به یې په سیمه کې بر اولر
مقام گټلی وای.

دانشی د شفیق او خونړو گوټو په شهبړیکوالو او ادیبانو ځانگړنه
وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې یې پاڅه معیاری او کړه ادبي
اوهنزي آثار رامنځ ته کړي دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی
چې د لیکوال مړونې ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر
دوته گران شي څومرېکې وکړي چې پښتو لیکنه یې څخه وگڼي او که دري
داد شفیق دهغه مهال ادبي فن پارې وي چې ده لا د ځوانی او تحصیل
شپې تېرولی او سړی دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی
فن څومره پرمختگ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانی
لیکنی له یوه ځانگړي کړه او استادانه انداز او اسلوب څخه برخمنی
دي . چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پرتوگه ترې څرگندېدای شي .

پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو
له مخی کمیت په لحاظ لږ ادبی آثار لري ایښي خو کیفیت په لحاظ د یوه استادانه ، معیاري
او ژوند او شرایطو د غوښتنې برابر مواد او الهام او پیغام ازا کېکې ډېرې موندلی شي .
ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته په زندان
کې هم ارزښتناکه لیکنې او پلټنې کړي او قرآن کریم تفسیر یې
کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زمونږ د اسلامي
فرهنگ د بیا ایښي ډېره لویه پانگه وی .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر و. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو نوسره تړلی و او د هغه د فن خښتې او مساله د تهرنې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستونګود ویناوال په توګه د خپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هنر په کونټرول کې د هغو ستونزو او علاج انځورولو، د هغه فکر ژور وړی او خیال لوړ و. نظريې ځیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد و. د قام مصیبت د هغه مصیبت و او د وګړو پریشانی او بد حالی د هغه خپله پریشانی و. وګړي هغه د خپل وجود په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې کوره او ککړېدلی هرو سا ننده. هر فریاد. هر درد او هر کلک او داسې محسوس او لکه چې په خپله تهرېږي او دې ځان په ټوله معنا د هغه په ځای کوي. دا زما خبره نده د ده شعر ونه

دغه ټکی څرګندوي او د ده د فن د دې خبرې شاعري وګړي او -

را سپري بي .
 هغه يراخي خانته سرکالي نه غوښته هغه د قام اولوس د -
 ښنگړ و مين او براله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سرپازی
 د جذبې غوښتونکی و او د يوه بي خوده لپورنی د سرشاره استغنا
 هيله من ، چې زخمي زړه يې له نورو پرهر ژلوسره په وينې کې نورو
 ورننگېږي :

استغنا ديو بي خوده دپوانه را
 پاکيزه يوه د ميخي **کاشانه** را
 زخمي زړه يې لپه نورو وينو رنگ کړو
 سرپازی ديوه سرپټېږي پروانه را

شفيق پدې گروهمن و چې د خپل ولس وېر جنه وضعه يې
 د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي خلک خود
 حق په لار کې هغه د منصور د سرپازی د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کی خونده سوړورا
 دېره خای په ارامانو د کوو طوړورا
 چې د حق له پاره دارپه ليمه ښکل کړم
 هوږه جوړش د سرپازی لکه منصور را

شفيق چې کورې د هېواد خوران توکم د غربي ماديت د تورې بلا
 کورې ته نژدې کېږي او نننی تش په نوم تمدن څه وېر د معنا او
 روحانيت په **ککرتالان** گڼل کېږي او د ژوند فطري بڼه يې بدلې کړيد
 نوله همدې خایه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديو بي غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
 ماديت د غرب لاهو کرکړو تبا ه کپړو
 زه موبن روح تيروغبي غونډې امل در ا
 معنوي اساس مورتنگ په خپل قداکړه
 د منزل په لوري بيا منډه ي د باد را
 شفيق - زړه بيراخي د توحيد خاي بولي - نړوي ميني او غوښتني
 له زړه غځه لبرې ککړي او زړه حرم له هر ډول بوتانو پاک او سپيڅلی
 غواړي:

آئينه چې د جهان د نندار ووشي
 دا يرموتقي درد منندو په جام دجم را
 د توحيد لمبې په سرې لره سينه کې
 له بوتانو نه خالي د زړه حرم را
 شفيق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
 ځلنده مثال په رڼا کې د پير غنگ د منزل لار تاي که نه نو بيا به
 ټولنه يوه لار ورکي ټولنه وي له معنا او روحانيت غځه لرې او د
 ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيگره درد او ميني سوي داغ را
 سينه ټوله د معنی د کلو باغ را
 دې تيارو سفرې لار نه ورکېږي
 ته په لاس د حقيقت ښکلی خراغ را

له شفيق سره د خپل هېواد د پير غنگ او ترقي تلوسه و اوږدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
سره بهرته پاته دی ځکه خو هغه د دې اړامجن و چې هېواد يې
خوږو چې ترڅو کېږي د بهر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو په تېرته بله لارته ليدله:

دې تورم کې لکه لمر هور و مهال را

دېر و ځکې لار و و پورې وصال را

قافلې نه وروسته کېږي وساعت کم دی

په شپه کې مونږ ته تون د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هرڅه له خدایه غوښتل دولس
او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او وصال حيثون
يې دغه هدف ته وقف ککړې و محنتي خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نوږنځي زخي په درد ووا را

آزادی او حریت پدې دنيا را

چې د قام په دردي و خوري هغه خړتري

هسي شاني ښکلی ذوق و تننا را

بلخای لدې هم پل ځکې بزدي او وايي:

سينه پاکه له و هونوله و سولس را

ښه عييط کې مې اولزله انعکاس را

چې خدمت يې قوت و رکړې قام تېر ته

هغه مهت هغه بازل و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرایط کوري چې د

چينون منڀني سياستون لوري څنگه دده وطن د بلا خوږي اود بربادي
ڪوږي ته نژدې ڪوږي نژدې هروڼ دوست شاعر دي هم
وڅوږ پوي خوله دغه د ولى گواښون سره د مقابلې له پاره د ولس
د ټولو پرگندو د ټينگ وحدت اوهمل خوښتو ڪر غږ پود ته ڪوي
چي داروان خطرناک سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چي په بنيتا هم تبا ڪوونکي واوروانوونکي .

که وايږ چي هم پدي شافي اوسېږو

نوپه سره و اومعدومو به شمېرېږو

راځي هله چي لاسونه سره وگرېږو

گني داسېلاب چي راځي تبا ه ڪېږو

هغه له وطن سره مينى او دخپل ضمير غږ اود وجدان اوحساس

د څرکيو څخه داهول ترجماني ڪوي:

مونږ په ايشيا کي يوسمعدو افغانستان غوراو

مونږ حکومت اوحاکميت د پاک څرران غوراو

اباد په سوله امنيت باندي جهان غوراو

د قام خادم چي وي هغه ځملي امام دي زمونږ

لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمونږ

شفيق د خپلي لاري اورام له پاره د فعاليت اومبارزې ستونزي

ليدلى اوبدي لارکي يي ڪرلو وونه اوناخوالي يي حتي گهلي خو

لدي سره ډاډه وچي حوادث يي دارادي لوري نشي بدلولى اوستونزي

اوخطرونه يي له هدف څخه نشي گرځولى:

مړه به نشي اراده چې حاد شوې
لسره چې عالي د ورو روحيات دی
شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چې کله درد
ورشي او د ظالم لاسونه هم اغسي د مظلوم په وهلو تکلوشنه
وگوري نو د افریادې له خوږې ووځي :

داتومي مې چې اغزي د زړه پر سترگو

کوم بي د محکوم ظالم او کوم صیاد دی

چې آسمان پر ظالمانو نه رالږوېږي

معلومي پوري بې تاثیر مې فریاد دی.

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرود په تکیه پر خپلو تلو بد خواهانو
او دښمنانو بيو دروند او دواړو من غږ کوي، خپل تېر برم وده يادوي
او په شومو نيتونو پورې يې خاندني او ټوټې کوي :

دستان کې د ايشيا چې زه استاد وم

تالو ستله هغه وخت کې سپياره

مخ دې توښه اوس زما سره دوه کرهې

ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق د معهد اوسن شاعر و هغه شعر او ادب د خوښو خيالي او
رهنگينو تصوراتو لفظي نه گڼله او نه د مداحی وسيله - هغه د شعر او ادب
له پاره د تعهد او مسلک پر ضرورت قائل و. هغه ادب د ژوند، هدف او
مرام له پاره پراصل گرومېن و. هغه بې تعهده او بې مسلکه شاعر ورکه
غزلوي او پر هغه اور لگوي :

اوپر ٿو ڏندون پوري ڪرڻ ۽ ڇي نروي آزادي کي
ورڪه شاعري شه ڇي مسلڪ ورسره نه وي

هو ڇڪي مروي ويل ڇي موبڻ شفيق ديرو شاعر اواڊيب په توگه پڻ نونڙه
 وزير-سفينس اوصدا اعظم په نوم شعر له شعبي بي پيڙن او فن په هنداره
 کي ورته گورو د هغه شعر او فن په هنداره کي ڇي د دوي ڌڙوند ديرو
 تاڪلي دوري اڊي پاگه او تاثرات گهڻي شي او گه څنگه ڇي څرگنده ڪري
 شوه د هغه فن ڌڙوند له پاره دي ډير گنو ڌڙو نو غن او ڌڙو ضمير اولهه هي
 ډوڊ تولفي د مسطر شرايط منعكس ڪوونکي او وخت ناينده ه - ڇي دشاعر د هغه
 ميني اولتوسي ازانگه بنه تر ڇي څرگند پڊي شي ڇي هغه بي د خپلي
 تولفي د نيمگرتيا وود سمون او پرمختگ اوسو کالي له پاره لري .
 هغه خپل فن د مقصديت په زانگو او اجتماع په غيڙ کي رالوي ڪري
 دهغه د شعر هريت له ظلم څخه د نفرت او خاش په مقابل کي د -
 کيڻي داوڙ بخري بندي او مظلوم او پيروي په زخميون پيئي لگسي -
 حڪه خرد هغه فن اڊي دي او تليا ته د پرون هم دنن هم اوسبا هم .
 بي حايه به نري ڇي د هيواد دنا متر وينا وال قدر من غمخور صيب
 دغه شعر را غبرگه ڪسروم اچي محمد موسي شفيق بي دا فنافي
 ڪوڙه طور موسي کيڻي :

ته شفيق بي ته رفيق بي ته موسي زمونڊن دطوري
 نوم دي حڪه ڌڙو سره خود ڌڙو نو په جهان شو *

* - وگه لويده هنگامه د عبدالله غمخور اثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

نياغلی صباح الدين کاشککي په «دهه قانون اساسي» کې ليکي؛
ماشفيق له هغه وخته پېژانده کله چې د ۱۹۵۰ کال د لسيزې په
دووسټيزکې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد
ته راستان شوی و. مورن دخپل هېواد د پرمختگ او سرکالی دپاره
گډې نظريې درلودې. او دواړو د هغو اصلاحاتو پلي کول چې بيا
دروسته يې دېره برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړې شوه
د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار گنده.

کله چې شفيق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د مياشتې په لومړيو کې
له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزير
په توگه برخه واخلم ما د هغه داغوبنښتنه په دوو شپږونو ومنله - په
حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنومخه نيول
او د حکومت سر پيرسته د يو ټيم رامنځته کېدل چې د هغه پخنگ
کې ماته صلاحيت لاکړې شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بيا دي
بدلونونه رامنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفيق پر خلاف احساس
دومره تنگ او تېز شوی وو چې ماله هغه سر په صلارت کې يو شپه
په خبرو کې د موضوع رامنځته کړه هغه وويل چې زه هم له ستونزې
بڼه خبريم . د سلطنتي کورنۍ غړي په هېواد کې د رامنځته شوو پېښو نه
خو اشيغی شوی وواو پر هېدل چې په هره بڼه به د قدرت وگي ددوی له
لاسونو وځي . هغری پخپله غه کې دکلمې ارادې خاوند يو صدراعظم
ليده چې په حکومتی چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنی د -
مخنيوی په گډون يې په اساسي قانون کې د شاملو موادو د پلي کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي .
دسلطنتي ڪورٽ، حڪومتي غري، اوکيني لاسي له دهغه بدلون ٿيڻه به ويو
ڪي سٽول . هغوي ڀڃيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوپريڪندو اوپاڻه
هوڻو مشرتابه را منڃته ڪڍل ليدل ڇي به سائونٽي ڪي ڀي دقد رت
لاسته لاولو دياره دهغوي ڀڃرائي هيلي له منڃه وڃي .

شفيق دسياسي گوندونو، دولائيتونو جهرگس او سيار واليو دقانون
په پلي ڪولو ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ٿيڻه دپاد شاه
منظوري ترلاسه ڪره له. دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لرله ڇي دفظا هو
په گورن، دعامو غونو لهو دتنظيم قانون هم پلي ڪري .

دمطبع عاتق قانون ڇي په ۱۹۶۵ سال ڪي دمحمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم ترپيا ڪئي لاندې ونيرل شو .
يوازي هغه جريدو دخير بدو حق درلو ڇي په يقيني، بشپړه او فعال ترڪه
ڀي داساسي قانونن اربن بترتونه دهغه دهدف اومتق په نظري ڪي نيولي،
په پام ڪي نيولي .

دملڪي مامو نيون قانون ڇي دهغه تصويب دڙي پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب شراو په هغه پوري ارونه اختلا فونه په اريانو ڪي
دول له منڃه نيولي سٽول .

ددي ديار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر ڀي مرسته ڪري وي
دهغو ٽونو پرينا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي ڀي بنه نيولي وهاعلان
ڪره ڇي دحڪومتي اعلانونو موسسه به داوڻينو جريدو په سلو ڪي
دپيش او دودخا نونو په سلو ڪي سٽل چاڀي لگيبتونه دولتي اعلانونو
له لاري وريوي . ده پري ليڪلي صدراعظم شفيق وتوانه ده ڇي

آزاد و مطبوعه اتو سر یوم ول نبی اریکی رامنخته کړي .
 د شفیق په دوره کې لږ ایدو افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
 پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
 یو تن د اسلام د سپینې دین دار زبنتونو په رڼا کې د هېواد پر مخکښ
 اوسو کالی د پاره دعا کوله .

د شفیق په حکم د شهر غلغله رستورن چې د حاجی یعقوب جامع
 جومات ته غامخ و . اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوی په
 تړکه کتبه اوچتپه ه اولهته د دولت مخورو ملک زانگ کاوه بند کړ .
 همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
 یو مرکز بڼه غوره کړې و وتلې شو .

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
 شمېرو افغانانو د مخالفو ترسرو سر په کابل بناړې د یوې کلیسا د ودانولو
 امر صادر کړ . دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
 ترڅنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه .

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
 د حکومت او رژیم دواړو له منځه تللی زبینه برابره کړه . پدې برخه کې
 دده تر ټولو مهم کار د ایران سره د هلمند رود داوبو د تړون لاسلیک کول
 و . دده دغه تړون په هېواد کې د ننه او په غیر مستقیم ډول د روس
 لخوا د سفینو مخالفو ترسرو سره لاسلیک کړ .

شفیق له هغو لومړنیو کسانو نه وو چې د شور د بد مغی کودتانه پس
 سمدستی ونیول شو . هغه یې د نورو پخوانیو لویو رتبه بند یانو سره د
 ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګ کې لاندې سفینو کې تقریباً یوه اوونۍ

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجې په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼد یا نوسم د ودانې نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته دکارمل رژیم کې د جنرالی رستي ته ورسېد او د دفاع وزارت د مرستیال شوک یې هم ترلاسه ککړه کله چې د خلقیانو په وخت کې د پرچم لوبې د نورو لوبو وغږو په څېر د خلقیانو لخوا بندي شوی و پېچل کې یې د نورو بڼد یا نوسم په وړاندې اعتراف کړی و چې ده شفیق دکابل په هولای د وگړي کې په تروما نڅه په سر و ویشته.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه نجیبنا ککړو او بڼکېلا ککړو نڅه خلاصون په لاره کې د شفیق لیری لید او ستر همت تر ټوله پاتې وړي شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت اوتقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د (۲،۵ کلني زياتو لي په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وگرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه اونژادونه دیوه داسې واحد ملت دمنځته راوړلومخه ونشي نیولی چې په گډه سره دخپل پرمختگ دپاره کار وکړي. هغه دخپل څو میاشتني صدارت په موده کې په لږه کچه چې انسان کولی شي دیرې نالاندوله شوراسره په بریالی سرگه کار وکړي. هغه اود - کابینې غړو به یې لږه پسي څو ساعتونه په صبر او تینکار سره کار کاوه هغه هڅه ککړه چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژند ککړی احساس منځته راوړي.*

داکتر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس وجنایات روس در افغانستان»

* - ذریع تفصیل له پاره وگورئ دهه قانون اساسي اساسي... د صباح الدین کنگلی لیکنه

کي ليکڻي،

روسانو شفيق د حڪومت پر نسبت دخيلي ويري او غوسي له مخي پر ژوره ترگه داو ضاع خارنه ڪوله او په سخته انديښنه کي لوپډلي وواو دلاري گودر د پيدا کولو په لټه کي وځکه دوي پوهېدل چي له يوه تازه کار، حساس، پوه، هوشيار، اخيرک او بانسڙي حرف سره نشي ڪولی د دوي، دارا و تهديد له لاري غلکي ولاړ شي ځکه خو روسان پدې لټه کي شل چي هر څنگه وي سياسي شفيق له منځه يوسي دوي لومړي دا هڅه وکړه چي دربار پدې قانع کړي چي شفيق له مخي ليري کړي خوونه توانيدل. روسان وځ تر وځي دشفيق له اجرائي قدرت مخه په تشويش او ويره کي لوپدل .

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د تو طيسو او شيطا نونو له مخي دارپکيو خبر پرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چي له دغو کاوډو يو اسلامي هېواد وسره درو بطوله منځه دغه سرطاني داني ليري کړي.

د هيليند او بوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د - اتقان ملت د جريدي د خبريال د دغي پر بنسټني په ځواب کي چپ د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړي شي وويل هو! سور نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو د خپلو تړولو مکاناتو په لگولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چي دروس دکټور تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته برابره کاندې په لومړي قدم کي

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلي .

په خارجي او داخلي ډګرونو کې د شفيق نوبستزته او جدي کړنې د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او نېکپلاګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږه ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیونو افغانينو په لګښت په پېښور درول کېږي چې د هغې د په کارولو کې او ګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د ججز په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیونو افغانينو په لګښت جوړېږي چې د تولید ، دکارګرانو له پاره دکار د پیدایښي ، پانګې اېښودنې او اړتیاو ډېر پوره کېدې او داخلي منابعو د په کارولو کې له مخې یې ځانګړی اقتصادي اړخښت درلود په پوهنې په برخه کې هم ځانګړی پاملرنې تر ګڼو کېده اولیدل کېدل چې د بیولوژيکي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استعمار د نفوذ مخه او ځوانانو د افکارو د مسوم کېدو لاره وتړل شي د لویو زده کړو د وزارت تاسیس او لوړتیا د زده کړو د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بنه عیارول په ډېر جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده .

د دغو تېولو جدي او اغېزمنو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د ګڼو د بدبختي ، فقر ، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او بهرنیو طاقتونو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږې او غوښې او نورو هم ژبنغاړنده کړلو له دغه ویرې چې

هسې نه دغه پسته او توره مړې چې کلونه کلونه يې دهغې وتړلاسه
 ڪولوله پاره هلې ځلې كړې له لاسه وركړې دشفيق دحكومت د
 نسكورېدو له پاره پرواؤځان لاس وواهد او خپله مخه يې پرانستې
 پرېښود. او كرميلين له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه ديوه پيوه ،
 هونښيار، مديرو او عامل حريف موجوديت له منځه يووړه.*
 مرحوم شفيق دخپل صدارت د بهرلن موده كې وكولى شول چې د
 اسلام دنېمنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې ديوه كلك بند بنسټ
 كېږدي او د لادينيت اوفساد پر ضد گڼ اصلاحي فعاليتونه بسپح
 كاندې .

ټولو موقعو ته خپرونو ته لارښوونه وشوه چې دا اسلامي مقالو او-
 مضامينو له پاره اختصاصي مخونه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت
 پرضد دشفيق دحكومت هراړخيز فعاليتونه اوسلطني كورنۍ د
 ځينو خود مړو عناصرو مقابلېه دشفيق د جريئت او شهامت
 ښكارندوى گڼل كېږي .

دكهيڅ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز كال ددلوې دلومړي نېټې
 په گڼه كې ليكي :

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده كړې چې موږ د
 خلكو هيلې د اسلام دمقدس دين داساساتو د پيروي په اړه درگړي
 اوهغه درېچې په خلكو كې له مقدساتو سره د بې پروايي اوسا تېرۍ له
 اړخه پيدا كېږي ما خپله حس كړې مړيږي به خپل ټول تران ددغه ډول
 سرغړونو د مخنيوي په لار كې په كار واچوو.»

*- دزيات تفصيل په پاوگړوۍ دسايس وجايات روم د افغانستان - دگلترختنه
 ۲۲۶ - ۲۳۰ مخونه .

کھیخ لیکي «دنياغلی شفیق دغه څرگندونی نرمون په نزدکله
د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسيزه کې د حکومت
یوه مشر هم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه وړ سرغړونو په هکله
نظر ندی څرگند کړی او دهغو د مخنیوی په لار کې یې د مسوولیت
احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له
مقدساتو سره یې پروایی او ساتنې کول کېږي دوی یې پروایی او -
د بنسټي نده گنلې او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف -
گنلې همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي
څېرې له برېښه ولو څخه ځان ژغورنه کوښنه کړې او دا جرئت یې نشو کولی
چې د هغوی له څېرو پرې لېرې کړي او هغوی اکه څنګه چې دي -
هغسې تړلني ته وروښيي او قانون منګولو ته یې وسپاري.»

کھیخ په پای کې لیکي: (موږ پداسې حال کې چې دنیاغلی صدراعظم

شفیق ددغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا ترې نرموږ په عقیده دیو
صدراعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له
نازک پېلو څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخمنتونو ته پاملرنه وکړي او -
اسلام د مقدس دین د ښېگړولو لار ښوونو په رڼا کې د مادي پرمختګ
په لار کې گړندی قدمونه واخلي.*

شفیق که طالب ځکه عمل - که د دولت مامور و او که په پرمختګ کې
استاد - سفیر و او که وزیر او صدراعظم د هېواد د پرمختګ اوله هېواد څخه
د څېبیا ککړو د لاس په لاندون او د نړیوال استخبار د توطیو او مانوونو څخه
د هېواد د تفریفي او په خپلو ښېرو ډېډې هیله او احساس یې په زړه کې

* - کھیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې گڼه

غور ځنگونډه وهل هغه د هېواد د پرمختګ سخت لېږل و چې د دغه ډول مینې او احساس څرګندوی له دوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کار او عمر نې پلانونو او موقف له مخې بڼه ترا لګېدې شي .

خو ځنګه چې نړېځور ښکېلاک د دغه ډول هستيو په دېمني اوله له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شیطانت درېغه نکري او دغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليري کوي . او دخپلوا ستعاري ناولوا هدا فو په لار کې يې سترخنده بريځي ځکه خړي په دېمني کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نکري زړ خپلي خبرې د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د هلمند د لوبو تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړي وه :

زه د افغانانو پر فطري درایت بشپړه عقیده لرم او نن يو ځل بيا د دغه درایت له مخې حساب او پير هغه تکیه کوم هغه څه چې زموږ په تړان او سنجش کې ووهغه مو د هېواد د مصلحت او ګټو د تا مین پيغوض تېر کپړل د دغه مصلحت او منفعت د دوستي تشخيص دانفغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده ځای لری - که زموږ کړنې يې سمې وګنلی زه او زما ملګري به ښکېرغه وي چې هېواد ته دغه مصد گر ځېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بيا هم زموږ ښکړنې ده چې د دولت اساسي قانون پېښسور ده چې د يوه حکومت تېروتنه پرنه شي اور تلونکی توکم وپيیلی شي .

لوی او تر اتا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها نداغيز من وګرځوي او د هېواد او خلکو مل او مرستندويي *

* - ویکه جبهه ملي جبهه د ۱۳۵۱ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې ګڼه .

* * *

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازمی‌گردن با مقدمات مردم پیدا می‌شود من هم حس کردم و ماسمی خود را برای جلوگیری از تخطیهای دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و کتب گلهیج جریده دشتیق دمصاحبی بیو بر خه .

د ۱۳۵۱ لمریزکال د دلوې د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دسر خبري

دا شعر ونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کي ديوي -
 مجلوبي آيندي خواته زه اواز په وپه وپه خاپوړي کولې. دهغي
 نه وروسته زما په شرندي کي دهر تحولات پيښي شول. دهغي آيندي دهر و
 ولوس، شو او که زه ددي اوس نه په دي کم وکيف خبر وای ما به دهغج کال
 نه په هماغه تنگ، تريولو پته تيلو دارالعلوم کي دوه اوږي کلونه جوړ کړي
 وای.

د طالبانوپه دنيا کي دې خورو ورواند پښنيز ما د حوالني د ماشوم ترب
 په دوره کي د الفاظو جامي اغوستي دي او واقعا ما ته دغسي بنسکلو کپړي
 لکه يوماشوم چي دتپي تياري دنيا نه رها ته راووي. دارالعلوم تياره هم
 د مسوړ د کپړي د تياري نديکمه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسو

ملګرې و ه لوبړو داش و چې اوې خښتې پې پخوړې . دسړې نه به پې هغسې
شکاک جوړولوي دیکارت به پې په هديره کې په خپله خبره پښپانه کړ . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه دهندي اوسپنې نظرکوم کومې چې په
سندان باندې پې رحمه نکول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټره نوري
پوتې پوتې شي او چې رښتيا پې اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بيا نوخوښه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس داشمرونه لولم د دارالعلوم د دې تړلو نکونونې پکې
شته مګر و بهر و سره هغه تاثرات اوانفعالات هم راټول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې دآئيني غونډې ديروبل ځای نه پې چاڼ او پې غلبه
سره راخيستی دی .

کابل راهبونه چه دا پانې دچاپ دپاړو وسپارل شوي زه په مصرکې وم .
دهغې ځای نه ما لوبړو آشنايانو ته اسرې وکړې چې دچاپ کار ته پې پام وکړي
اوځينو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولني رئيس و خوارې هم وکړه .

خوکله چې زه له اريکې نه راوګرځېدم هرڅه ترې تم شوي وو او پې پېر
شوا خونې يې يوخوپانې په مطبېه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغوي دودې . پې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بنا علي حبيب نوابي بيا بيا راټولې چې دا پانې پې
ضروسو يو ځای شي زه دوی داخپونم خورابله پې دشتم منلې چې زه په دې شپږو
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يوخو نظمونو زما دشر وندانه ديروي معيښي لويې
تاثرات او خاطرې پخپلې غېږې کې امانتې ساتلې او زه ددغه امانت خيانت ته هيڅکله
تيار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگام په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې
 د جملداتو د تنازه کولو او د سرور وړاندي او احساساتو د پخلا کولو د پاره
 یوازیني وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ،
 درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرۍ تخلیق شوی
 او د انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې دروند مگر خوند وړ پار په
 خورا د طبیعي او علاقمندی په خپلو اوبو او خستی او د ژوندانه د هرې کرشمې
 او هر ناز او اندازنه یې په یوه دېره بڼه کې او زده و سر او بڼې کې تر جمالی کوي ده .
 د عقل او فکر په جولانگه کې د خیال تر ورو پر وړاندو نوما د سینې په نفري کې د
 یو ویده خوږ لمن نه یو خور او خطا بخږې راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د
 پښتو د ادبي کلکشن د پیغمبر کلونیز بیلانز ته په مینه وروړاندې کړل .

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بی سوره رباب د اوم غورتا روڼو په تال - چې
 هغه د یو سرشار او تهپد ونکی ذوق په تېره شا باز تر نگېدلی - ویلي شوی دی
 زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما او بڼې ، د ضمیر واز او د
 خیال کلونیزه دی .

لکه څنگه چې شعراو شاعرۍ د حسن او جمال او د قدرت درتگین تکوین

سره غاړه غوړی، ده نوڅکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه گناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التاتی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتونه پرته د شعروادب د حقیقتي دوستانو او د حسن او جمال د هواخراها نوره خوش طبعی دپاره دمینی او محبت یا په بل عبارت د عشقی او تغزلی اشعارو شنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هغه کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دوره د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل ناقلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسي په مخکې بزم او په تمه پيچي د اکرمي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لالهانده او وار خطا خلقيتوب د یورنکین سوغات په نامه و معنی اوزما دا امیدواران دي په کالوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . ۲ . شفیق

کابل دارالعلوم

ص ۱۳۳۰ -

①

ماله غېر د محبت کې بڼکلی شړوند را

نزدکي د جست او خنز لکه سپند را

بولهوس پي چې لوی په عیش و نوش کې

د عمل سپينو خولوپې هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه د مينی کاشانه را

زخمي زده پي لاپه نوهر و وينونک کړه

سربازي د يو سرتېری پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون دشکلاتوسره تاب را

دستاغونو غوندي رندي آموخته کړو

سرنوشت مي باب د ميني دکتاب را

۴

افتخارد محبت په بنکلی تاج را

سمند زنه اورد ميني کپ خراج را

په بنکلي او په ماف مي لاري توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زده ڪور کي ٻي دميني مثال لکڻ

لپوٽي غونڊي سرخوڊه طبيعت را

د شري نه چي ترعرشه پکي خاي شي

دهد ف په دايره کي ها وسعت را



۶

درد و غم د عبت کي خونڊ سرور را

دبره خاي دار ما نوپه ڪوه طور را

چي د حق د پاره دار په ليمونبکل ڪرم

هو مروه جوش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفا ني غوندي جهاز را

خاص يوتا ته ي ملا تپته د نيا زا را

ستا دنهوا اسم انو پر دي چې و شلوم

هومره زور، قوت د ميني د پروا را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

دوره کورمي د درد و نومنز لکاه را

کړه سپور م غوندي درنه کړه ي پورته

هسي نه چې په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کپرو

زہر موزن روح تہ یوغیبی غوثۃ امداد را

معنوی اساس مورتینگ پنچیل قدرت کپرو

د منزل پہ لوری بیامندی د باد را

۱۰

آئینہ چي د جهان د ننداروشی

دایو مویتی درد مند زنی جام جسم را

د توحید لمبی پی سر پی لوسینہ کی

د بوتانوتونہ خالی د زہرہ حرم را

۱۱

سرولبوکې سمندرغونډې آرام را

په خپل لاس مویزوله دخپل فکرزمام را

پې وېرعه دحرکت اوژوند پکې وی

دسجود باد په خوله هغه پیغام را

۱۲

زړه د درد دملغلروخو زینه را

دهدف بام ته د لورپهت زینه را

ورانده مېنه مې په مینه بنایسته کړه

د پاک عشق په سرولبو سوی سینه را

۱۱۳

په خټکړو درد او مینې نسوی داغ را

سینه ټوله دم معنی دکلو باغ را

دې تیاره سفرې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یومواجه طبیعت لکه دریاب را

د پارې غونډې ته پونه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توقع نه خدايه طبع بېگانه را

دزده کورده پاکې مينې کاشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب کړه

دانه غولدم دشاهانوسامانه را

۱۶

زولفتي داند بښنوراته پرتې دي

يو طرفان دپاکې مينې دجنون را

چې سره خورې پرې باسې پخوډکې

دې نه شپې ددرود غم په مېرغتون را

۱۷

د تقليد زو لني ما تي كره زمونږ نه

د عمل جذبوي كي ذوق د ايت كا را را

خبريادونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه ذره ته هي آسمانه لويه لارا را

۱۸

د شروند و په صنف هي شمېر كه كه داندي

د نيمگري شروند عوض كي پوره مرك را

زه به خوله د شكايه نه مهرولاك كرم

ته كلشن له د شروند ورن هي ساز و برك را

١٩

چي راحت يکي د قوم او جمعيت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زو ما په نوم کړ

نويه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېښت طوفان

ديقين په زړه محو تورتو کمان را

په زړه قصو چې زړه ستري ستومان شو

نوی عصور، نوی ژوند، نوی جهان را

٢١

قرباني جي سرنامہ دکوم اشروي

مدرسه کي درس ددعسي مضمون را

تاشي له پي جي بنکلي پردي پرپوي

زولني په پسنودميني دجنون را

٢٢

په لبه دعشق پتنک هومره کداز را

زده محفل دمحبت دسوزوساز را

که ي شمپري په تکه د مفلسانو

په دولت دمحبت راله اعزاز را

۲۳

خمخانه دمجت کي بسا کي را

په يوه جرعه دميو پورا کي را

چي کري دي تکليف کړه را په غاړه

نودنور وپه قبور وڅپولو کي را

۲۴

ناقلار ورنځ دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفار را

دشپن خال غونډې به پښې پرتندي بدم

افتخار د پابوسو لکه حنا را

٢٥

ديارانوسره مينه په اخلاص را

د کور پروسي هڅه د غواص را

چي د مينې د خور زده چرخ نه چوري

طبيعت لکه تنک غوندي رقاص را

٢٦

چي مني بي ناز نياز هغه دل بېرو را

نغري سينه د مينې د شرور را

موجوديت چي حق د پاره ټول فلاکړه

تېر و غشو د جفاله سينه سپر را

۲۷

دسحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک اوژر وندونک را

دادظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد امتياز، نه جهان پاک را

۲۸

دزاهد سړو په نفلو ميرو پوېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

بڼه مې ورسره قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړه په زهر ونيش را

۲۹

دې ترترتم له لکه نسر هومره مثال را

دېرو مخکې لارو وپورې وصال را

قافې نه وروسته کېوساعت کم دي

په شېبه کې موزې له توان دتلو دکال را

۳۰

فرعون مويه سرېښې زړدي محوه کېږو

دجکړې تاب وتوان پخپل الطاف را

دانسان له وينو غوښو نه غذا خوري

ته نجات له هومره جوړو اعتراف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کې

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالې درد نه ډکې بنې او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې د شمعي نه طواف را

دې تياره کې ته يونوي انکشاف را

« امتياز » په عدل تندردې چې لوبېږي

ته زه د مساوات پخپل الطواف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زره په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوږ وروندون بدال کې

داشنا په غېږ کې عمر یو هر سبق را

۳۴

د خزان په پوره کده و بوتو و وې

روح راپو د پسرلی کره نوی ژواک را

د آواز د و ملتو د سیر غونډې

مخ په پورته موبن له هڅا ته چالاک را

۳۵

ماويستي ده توبه د تشدد د نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

ويزكارنه شو د كوندی نه ارتقا ته

خوار بينتون له دې خوار يونه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې كه ساقي زما خا ورنده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند كړې مې كېمه مه كړې

يو مشكل چې وركومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بچايه احتياطا را

اقتداري دخواهش په انضباط را

دهوندون د جنگ جگړو پيشا خوږکي

يو ساعت هم د پيغمخواختلاط را

۳۸

ستا دنيا کي بس د مينې عالي اوج را

نبار د زړه مي دک دخيرو او د پردو پرفوج را

ابا سيند د زماني يم لاهو کوکړي

د مستي او شور نه دک تر وندون د موج را

۳۹

انزواء اور هېبانيت نه مې وساته

دعمل په څرخ مې تاوږ شړوندا رېت را

پې صحنه دا اجتماع ولږه توده که پرې

هسې گرمو جذبېوله سينه بست را

۴۰

چې لري يې بلبلان دکل په ساژي

پروانه غونډې په سوزکې هاسرور را

چې وژکار شتم پيروي دخپل مسلک ته

خواري خبتي له په مثل د مزدور را

٤١

خوري هر څه درته پرېسوده خاونده

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت يکه لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زده زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درمي و خوري هغه خوښ کړم

هسي شافي بڼکلی ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا كارويي كه شمېرې

دغې ديراو تېخاڼې پورې الحاق را

جنت خه كرم ستارضاڼې نصيب العين دى

دوفا توفيق په عهد د ميشاق را

٤٤

سينه ياكه له وهمونو له وسواس را

بنده، حيطې كې څې آواز له انعكاس را

چې خدمت پي قوت وكړي قام، تېر ته

هغه مت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لوړې دمرل در

داویده پښتون چې وینکړي هافر ادر

چې عزم ته دغوه ویستل هېڅ نه وي

دکوشش جاذبې چې وینې دفرهاد

٤٦

په لاس مونږ له دقوي ترقي جبر را

دبشر دخانانو چرغ مـرـرـرـ

خوک چې غولږي: آزادي امن ږي نه وي

دهغوی زوال نصیب، زنگونه خبر را

٤٧

يوسر شاره طبيعت لڪه مينوش را

حق دپاره مال وسرود وڪري جوش را

داحساس لمبي هي سري لره سينه ڪي

لمبيلي ييم ڏنڊ ڪي عقل وهوش را



پسرلي ته

پسرلي جي خپل آهنگ ته ڪائنات

د فطرت د نيڪي ساز هغه نغمه يي

له فرياد دي جي ماحول راوينس پري

دهرند سيند کي ها دشور اور و زخم يي

دلعل بخري

ستا په مخ سپيني خوري جي وي راماتي

بينڪار پدي لڪه دلعل د بخرو

ما پري شوندي پي را تولي کري شورو که

لڪه ستا غوندي پي خوله د ملغسرو

افغان ته

کاشکې مروی چې ې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

دغه شریپری ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت یې پرېشانه

اخطار

که د یو چې هم په دې شانی او سپیرو

نوپه مرو او معد و سر به شمېرېرو

راځی هلی چې لاسونه سره وړکړو

گوری داسیلاب او چې راځی لاهو کېرو

کاتہ

مہراوی سترپی چی روارو پی خماری

جو پرو پی یہ جهان دزرہ کی لاری

یہ اعجاز دی لمبرولی داد کا تہ دی

چی یہ شتہ می زلزلی کری راد و خاری

ماشوم توب

ہم معنی نشاط پی پی سترپی اوری

چی پی و دزرہ سرہ پہ کھوارہ کی

تسم پی روح نواز پہ شونہ وینکل و

ہر سبق پی و دمی پی سیارہ کی

شروندون

حقيقت دی افسانہ دہ کہ رومان دی

کہ کوم سازدی چي نری نری غلک پري

مازنیچہ ده چي پري لويي ماشومان کري

يوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستاپه ياد ستري داو بنکو، وينو نه کرم

زړه چي وايي چي دا تويي پردي وشلوم

په طغيان دا احساساتو خا درلند کرم

ښکلا

د ژوندون د ستړي توب سره پوره خواږې

يوه کيزه د قلاري او د لاس شسته

د عمل جذبې که غونډې په کار شي

تازه کې او طراوت لره ښکلا شسته

هوطنانوته

پاکې کړې لارې د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړکړې د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصريزنگونو بېل افسون راوړې

سترگې په بريد پرانيستی ښايي افغانانو لره

وطنخواه ته

د ملڪرتوب لاره پيدا ڪړه، د دوستانو سره

په يوه مسلڪ باندې راغونډه شه، آشنا يا نوسره

د آشناي د ملڪرتوب مفهوم بيونه دي، حڪم

د دوي په منڃ ڪي تفاوت شته، هوشيارنوسره

د سترگو لوبو پي

د سپورٽي د سپينورونگه پي، د وڻي ڪي

غلي غلي، د پيڙي لاندې، موسڪيڙي

په غلا غلا ڪانه ڪوي، وارخطا ڪورې

دا چا سره په سترگو ڪي، لوبو پي،

يوه آرزو

هغو تروپي له له بدو سترګو لاسرې

دواړه ناست وي ديو شرنډ خورپه غاړه

خو پدې بل کي محويت هومره بېخود کسري

رانه هېر شوي دامادي کائنات واربه

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږي

سعادت دې دانسان په کي ليکلی

خورمان دی دتاويل، تقلید آفاتو

رانه ورک کړوپه حاشيو کي غلي غلي

دحق دښمن

علميود «امتياز» دښمن دحق دی

داچې کړي او دښمنو جگ او شمله شخه

يم لوی شوی خپل خانه د ابراهيم کي

لايه خوا په دې نمرود باندې کړم يڅه

ښکلی يا رته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غېږ کي جوړ دې دنيا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار دده

ستا په موسکو موسکو شو په روی قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېدمه

دامید هر بانه ولیده سره یاکه

قلایې په زړه راغله دلایه شوم

خو هوږه خوڼد دی په آرزو او تمنا کې

امد

د بې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پي د حیات کشتی لاهو ده

دلته لویې په سر، تاج اوننگ و نام شي

عاشقی په شاهي نر کېزي محسوسه

خلوت

پي حريم دي د اتيارونه خالي ڪريو

ڪلهه ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وځو د پي په غېږ کي

او د يوه د محبت وي سارته بله

د حيا خولي

دا شينم دکل په پانوکې ځلپوري

که په مخ دي د حيا خولې راماتي

پي په بدو بدو سترگو ورته ڪوري

رب دي کروي د بوالهوس د مرکه پاتي

د محبت کري

د دنيا کلزار به وچه سره ميره وه

که موسکي پکي پيمخې خوبان نړوي

په شاوندون به د جهود سره تياره وي

که کري د محبت په جهات نړوي

آزادي

يوه ښکلې شان ليلي د سعادت ده

چې پلوي په مغرب کې نيمکڅوړی

يوړی د زلفوي نسيم دلته ساوړی

بس علاج زېږونز د وارو تلو سوري

ببخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا مو کې

د تنکو تنکو کلونو په وینو مو کې

دا د چاغې پرې ته وروغلم چې ځان ې

رانه ورک شوي د یو مست حسن جلويو کې

تمنا

دا سمان انگرې شي چې د یوې بېلې

مادې خواته په خندا خندا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېږې او د هېږې

زما هو خوا هڅه ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار ششم سر پر ايو ته کٽيو ځلي

په اشنا جامو کې ورک پي ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساويستل محال دی

هو مروه تنک پي ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

دبستان کې دايشيا چي زه استا د وم

تالوستله هغه وخت کې سپارو

مخ دي تورشه اوس زما د سر دعوه کړي

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه یې پروا شم

ماد مینې محبت په لار و لوبونده کړه

که به نه کورم پرې حق او حقیقت ته

ما په هسې یې نظر وستو کور و نند کړه

انتخاب

په شنو سترو د سپین غزه کې چې آښتاروی

دهغې په غاړه وی له ماشوم توبه

لبونی روح چې یوازې وې هرڅه نه

بې له مینې، ازادی او بند کلي توبه

په خوب کي

د سروکلو ديوتل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خوله په خوله غاړه په غاړه

د نسيم دې ثنا خون په کونگه تړب

اوسپوږنې وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنې د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شې راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې را وړاندې

پڄڻيون ته

دهاقي غور ٻڌي اوده ٻي ٻي انصافه

خلڪ ڪرڻي داسمان ڀر ڪنارو ڪڇي

ته لاواڀي الف ٻي د تر بڄ ڪڻيو

د نفاق اوجھالت ڀر سڀيا روڪي

شڪوه

د ٻي دنيا کي ڇڏي هر ڇڏه زهر سونڙه نه ڏي

واڪ د بل ٿر به د بل اوڪا د بل ڏي

مال زهر سونڙه ملڪ زهر سونڙه خوري موني ڪرو

عيش د بل عشرت د بل اختيار د بل ڏي

پوښتنه

داسپوږزې په سپنور وېخو کې ښکاره پري

چې رنگې رنگې په مخ کې راخوږه ده

که سپين مخ دې ديو سپين نقاب نه لاندې

د سپوږزې اود نمړ پورې مسخره ده؟!

توده خبره

د دنيا له کيږو داره وم ستو مانه

زه ښخوږه وېرېم چاله دې جهانه؟

د اتوده غېره دچاو چا په مينه

د اياسته لاسونه کړه چا پېر زما نه

ماشوم توب

خه وږي وږي چي د ليونتوب دی

چې شتاب کې يو طرفن ورنه جوړېږي

يو صورت د يوې شورو بيخودۍ دی

سرشاري او بېغمي کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې يو خوب دی بې تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستي پکې غورځنگ کړي په موجودو

آطوفان د بيخودۍ او د جنون دی

بينائي

لسر وڙي ستر ڪڍي دوا سر ڀرڻ ڏهه ڀيرو ڪڍي

پڇي ٻي نه ليد ته هڪ ڇمڙ به وا شوي

دا چي اوس ڀر پتو ستر کوه م ليدل ڪري

ستا ڀه مينه ڪي قسم دي چي بينا شوي

فرياد

دا توهي مڃي چي اغوي درڙ ڀه ستر کوه

کوم ٻي رحمة کوم ظالم او کوم صيادي

پڇي آسمان ڀه ظالمنون نه رال ڪو پوري

معلوم ٻري ٻي تاثيره ڀي فريادي

د ضمير واز

مخ د تورو وديچو نه راووزمه برېښنا يده

خاننده ، خلبېرېده ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زرو تيارې لسره ونا يمه

اوسم په سينه کې د زرو غوږ سره اشنا يده

راچ په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زرو نه دې د نيافته راشده

پهوت ي په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق ي م ، بي برياي م د وجدان په شان

پاکچي وي د ورو پخو نه د هغه شين آملان په شان

برق م د يقين غونډې او زم زم د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غسرونه ي

لازلوم د غيب سره موجود م ديولذ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهوشوي سفينه يده

بام د مراد و نوته په لنډه لار زه يمه يمه

تزو لارو و ته د چوړي د منځ چينه يمه

اخلع الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدل دپنگ غوندي دشمې دملك خنى

نه دزه پروډې دا احساس غوندي لوبې پر مه

طاته سترگوړه اوره كه غوندي خلك پر مه

زه چې روند اوكون شي نو بيا هېڅ نه معلومېږم

خه تدبير خوږنيم چې تېرو نوم خطا پر مه

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

نكوري ظاهرته قوانين د شريعت زما

ودان م ارجاع سره، دغدر نه نفرت كوم

پاكې القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پكې پي سالمه دآزوكانو حفاظت كوم

زه غاړې انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم، رحيم دى آواز زما

لاړنډو پروډې كړي آهنگ دبنكې ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دې وي

زه غلامي نه منم آزاده دا دنيا دې وي

بدي ي تياره شي رنایي د سپين سهارې وي

محو دې رجعت شي كه خه وي نواز تقا دې وي

مړه كال بود د ژوند له نوى ساه د حركت غواړم

تېر ما فسانو نيم دنړى ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غولم د ښکېلو طرفونو لړیه
خوب زما عادت نه دی د شپې وړې بیلریمه

نیم پر تقلید کې هوا خواه د ایتکاریمه
ایکې دو جملن سر رولن پیرو کلا ریمه

سوم خو شحال پر مه پر تپه د سیند پشان
نور په نشته خوا حساس وي د خور په لکان

باد د هوا توره دروند بهرې پنا بیایم
تاته د نږ د رسنې نوي فکر د سبا بیایم

تاد حال په ژبه، تخوله، په رښتیا ستایم
زه د شلم عصر د انسان په نامه دا وایم

تېر شه داتوم نه خوږ جهان د امنیت کړه ساز
به تره کړه د زړه غوږونه، ولور و د خهیر لور،



خه معنی ؟

دومره فریب په سپین خاډر قلندر خه معنی

په نوری عصر کې د دې زاړه دفتر خه معنی

که مفکوره دخیر خواهي وي په مفرو کې د چا

نوامتياز د سپین اوتور د لارو برس خه معنی

د زړه انگرې چې کړي جلرې دېکې ميني ۱۷ نسا

داسې دنيا کې تظاهر د نهر قسم خه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړلر

بيا د هغې پسي دخان خهني سنفر خه معنی

خدای چې مينا سترگې درکړيدی اوريد شته لکې

ياغور مجدل نوله لکه لکه له ککمر خه معنی

په لرڅو پيښو د آشنا سره د شپې په غېږ کې

چې زه مور نه يم سپينې سترگې د سحر خه معنی



شېرنگل!

«ته چې هسې بنايسته پي زېږه کله
خکه تاپه خان شيداکرله بلبله» (۱)

ستا د بوي نښې په باغ پيو داري کيږي
دلته نه راخي خودې له دې کبله

کوبه غوټه دې دميښې ورايله کړه
سگروشي دې چې بلبل سره کوله؟

دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی
چې دژوند پانه دې دومه زېږه شوله؟

دلبري کړې دبدلو په جامه کې
دادې څه پرده په مخ وغورږوله

اورېده مې چې تاوې په گونگه ژبه:
سترگې ووينځه ليلي له تفافله

گوره تېروستي ظاهرو دسر وکلونو
خساره دې سراسر وکړه گا کله

شاوخوا درنه چاپېره کلان سره دی
ته پي شهېر دمسافرو غوندې څله؟

نېوهېښم چې ددې باغيچې گل پي
که زما غوندې راغلی له کا بلبه

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

څه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چې د فلک ورسره نه وي

ځان دې جهنم کړي په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې ځي مورچي له چې تپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په خانانولکا نوک سې

داسې سړي کوم دی چې کوټک وده نه وي

خلاص به بگناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولې دوه م وشک ورسره نه وي

لاړه به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چې ملگري ايلن کلک ورسره نه وي

زه به د ساقي پيال ته هيڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږو شونډو وجام چې کوک ورسره نه وي

پاتې به د پخوانده د ليرې منډې رامنډې شي

ستا نه کله چې سترگ ورسره نه وي

اوبه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادي پکې

ودکه شاعري کړه چې مسلک ورسره نه وي

رنګین سحر

اړخ بدل شو د ژوندون
 یو رنګین غونډې مضمون
 ککړې تفسیر د یو جنون
 د زړه طفل ته لمسرون
 بیا نغښې د سبب وون:
 یو نوم مرګ دی د سکون
 کړد شونو د کور د وون
 د لیلی او د مجنون
 سر د فکر له زنګون
 ځای د عقل افلاطون
 د قدرت کور تر سکون دلی، په مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د هر کونو قیامت دی
 د گلشن په زرغونو ککړ
 د نګهت له میوو د ککړ
 وارخطا غوټې غوټې بېرې

په کلوونو دې شـ وړې
 چې بوسې يې وړ کولې
 خو سبا دې تښتوړې
 لکه طفل نازو يې
 په نازانو يې زړنگ کولې
 په احساس لويې کولې
 چې تالا والا ککېدلې

د سينې د سيند پخېزې، اړخ بدل کړول د مالنو
 د احساس گشتي لاهوشو، د مستي په طوفانونو

د اميد ماشوم خلې شو
 مشاطه د جمال راغله
 پيغامونه دريد يـ وو
 بيا د هوش متاع وړکېږي
 معشوقې د سرو گلونو
 نيا پيرو د حسن جوړکړو
 د وږمو د وږي خېږي
 غولرې زلفوله گلونه
 دافق نېسمر و وې

د نسيم د ساز پر دوکې، کانا ناکې نغمه بارشو
 د بلبلو ترانو کې، پيغا مرونه د بهار شو
 سرو د چې ووترا ورسه
 پخلا کېږي اروا نونه

گلو مينخل مخونه د شينم پد رهنراو بنسکو
 اننگو سرو کلونه راته بنکاري چې سيالی کړي
 پړاري شولونځونه خوشالی شوی سره تړلې
 کلشنونو کې سازونه بيا سرلوه کړه مطربانو
 ورته اچري لاسونه پينلې پينلې گلر خاڼې
 پسرلی کړې څه کارونه سوز و سازي سره کړه کړه
 دسر وگلو چراغونه دکلشن حرم کې بل دی
 گلای مادي نجونه دکلنډ په لوري دروي
 دپيڅو ديدونه بي منته شره څلسو ته

عکس يې اخيستو دکلو، رنگين شوی يې نظرو
 رنگارنگي رنگيني وي، يو جيب «رنگين مهر» و



د څلورتنه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ
 هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموږ
 موږ به افغان نه یو قوی ملي وحدت جوړوو
 د تفریق د امتیاز په کور قیامت جوړوو

د راتې وپجاړې د وطن پخپل همت جوړوو
 عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه په دین په ملیت باندې خپل سر وړکو و
 د جفا غشوله سنگر غوندې تپتر وړکو و
 وارو افغان ته د نهضت نوی خبر وړکو و

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د څو زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه قییم د معارف پخپل وطن کې غوراوو
 نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غوراوو
 د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غوراوو

خدمت د قام ته چې ولاړ یو پرې سلام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات ورتكورو
نخونه ولزي، بي علمي او خرافات ورتكورو
دكاره منځ منځ نه بښخا يه سكتا ت ورتكورو

بنا پر حسن اعتاد باندي ملام دی زمروږن
لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دی زمروږن
ظلم، رشوت، تعلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو کې درد او رحم، قساوت نه منو
سرو همدرد يوربي دروي پسر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دی زمروږن
لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دی زمروږن
موزين په ايشيا کې يوسعودافغانستان غواړو

موزين حکومت او حاکميت دپاک قرآن غواړو
اباد په صلح وامنيت باندي جهان غواړو

تېنگ دستجش فکر و تدبير په لاهور نيام گلونو
لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دی زمروږن
ملي مفاد په شخصياتو ته قدم دی موزين ته

حکم ددين - عالم او مشر و محترم دی موزين ته
دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دی موزين ته

دقوم خادم چې وي هغه مجلسی امام دی زمروږن
لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دی زمروږن



فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنده، آزادي، بغښتونکي، بريالۍ اسلامي غورځنگ د فکري او عقیدتي اسیلو کرښو په پام کې نیولو سره د کړو وځاهدو و لیکوالو، محققینو لخوا اشعارنو د جهادی آثارو خپرولو ته چمتو دی. په تېرو د هغوی لیکوالو آثارو ته چې په بهرنیو لیرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي هلته د خپراوي چارې ستونزمنې اوله مالي اړخه د زیات لگښت غوښتونکي دی. څرنگه چې زموږ ستر اسلامي غورځښت له حساس اوزارګ دورڅخه تېرېږي. فرهنگ جهاد په نظر کې لري چې د د نړیوالو ادب پوهانو د مرستې اولارښوونې له لارې په نژدې راتلونکي کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې.

فرهنگ جهاد د هر تهعهد، مجاهد لیکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د فومایش مطابق د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لگښت څخه د خپلوی ټول تکالیف په خپله غاړه اخلي؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټکنسۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره شوی ځکه خو به د لاند لیکوال پراخي د چاپ لگښت څخه ادا کوي.

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو اړخښتناکو آثارو اواسناد وساتنه اوتکښت هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لجهادي پالیسی سر اړخ کوي اوضرورت یې محسوسېږي تکثیروي.

هیله ده د تکثیر لویا خپرنک له پاره د دغه وړل اړخښتناکه آثارو په استازیسو قدرمن هېوادوال اوفرهنگیانان له فرهنگ جهاد سره مرسته وکړي. لکړو د تمعهدون ورونو، لیکوالو پوهانو څخه هیله کوو چې پخپلو مضوي اوساېلي مرستو لویو پیسو سره د فرهنگ جهاد د پرمختیا اوساېلاو آلوړه او د جهادي ادب د بیا نې لوساتني په لار کې خپل مسوولیت اوزسالت ترسره کاندې.



فرهنگ جهاد و غوثان و روحپروای تکرار کبری:

- ۱- دفتر نخست هئوس لوی استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د همدیسې شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات - جرم محمد کاظم شارقى
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دارو د ژبې انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه :
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهادا افغانستان
- ۱۰- دکلیخ اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسپونونه
- ۱۱- په یاد سخن شعرونه آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب او د هند اغیزه
- ۱۳- داستانونه و لوستونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میگوریند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان -
- ۱۹- دوشعرا شیدا

دوه بونجې درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستی نه سپورې.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپری
گوت دشونډود شریت در سره واخله
دوصال دیوه به مړه وی مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت در سره واخله

شفیق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**